SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 158. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 19, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го СЕРПНЯ 1992 Ч. 158. РІК XCIX.

СУД В СИНСИННАТІ ЗАРЯДИВ ПЕРЕВІРКУ СПРАВИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Вашінгтон. — Дейвід Джанстон, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс", інформує в числі з 18-го серпня, що Іван Дем'янюк, з допомогою своїх оборонців і членів родини, які тісно співпрацювали з адвокатами, виграв першу рунду довгої боротьби з правосуддям за своє звільнення. Апеляційний суд в Огайо зарядив окрему перевірку документації і свідчень Департаменту юстиції ЗСА, на підставі якої І. Дем'янюк був переданий в руки ізраїльського правосуддя і засуджений в Ізраїлі на кару смерти через повішення.

Кару смерти не виконано, тільки тому, що адвокат-оборонець Йорам Шефтель вніс апеляцію до Верховного суду Ізраїля, яка ще й досі не полагоджена.

Апеляційний суд ЗСА в Синсиннаті назначив Томаса А. Вайзмана, федерального повітового судю в Нешвилл, Тенн., своїм уповноваженим, який має перевірити усю документацію Департаменту юстиції, а зокрема Бюра спеціяльних інвестиґацій (ОСІ). Раніше цей самий суд відкрив, не зважаючи на застереження Департаменту юстиції, справу І. Дем'янюка, зокрема справу його видачі на суд в Ізраїлі.

Апеляційний суд доручив судді Вайзманові перевести опити колишніх прокураторів Департаменту юстиції, зокрема відділу ОСІ, які допомагали Департаментові відібрати від Дем'янюка американське громадянство і тим самим улегшили Урядові ЗСА видати його на суд в Ізраїлі. Панель суддів не визначив речинця для полагодження цієї справи, з огляду на те, що справу І. Дем'янюка, українця з Клівленду, розглядає тепер Верховний суд Ізраїля.

Адвокат Дем'янюка закинув Департаментові юстиції приховання документів і домагався звільнення засудженого з тюрми і дозволу на поворот до родини в ЗСА. Одним з прокураторів ОСІ був в тому часі Аллен Раєн, який переконаний, що у випадку Дем'янюка не зроблено жодної помилки. Розгляд справи Дем'янюка буде продовжуватися.

ЕКЗЕКУТИВА УНС ВІДБУЛА ЗВИЧАЙНІ НАРАДИ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Тут у п'ятницю, 31-го липня, в Головній Канцелярії, відбулися звичайні наради Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, під час яких проаналізовано діяльність цієї найбільшої української організації в діяспорі за перше півріччя 1992 року. Зроблено ряд рішень та нагороджено деякі проєкти на допомогу Україні грішми з Фонду Відродження України — УНС.

У нарадах, які відкрила і ними проводила головний предсідник Уляна Дячук, взяли участь: заступник головного предсідника д-р Нестор Олесницький, головний директор для Канади мгр Іван Геврик, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Олександер Благітка і голова Головної Контрольної Комісії Василь Пастушок. Свою відсутність оправдала заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен.

Звітування розпочав, за традицією, головний касир О. Благітка.

Звіт О. Благітки

За шість місяців 1992 року майно УНСоюзу зросло на 1,172,566 дол. до суми 67,076,032 дол. Ріст майна УНСоюзу за шість місяців 1991 року був 963,974 дол. або на 22% менший, як в 1992 році.

Прихід з членських вкладок збільшився на 47,000 дол., прибутки з інвестицій зменшилися за перші шість місяців лише на 8,000 дол. Прихід із Союзівки збільшився на 31,000 дол. або 10%, видатки Союзівки збільшилися з огляду на виплати за нові меблі і устаткування в будинку „Київ" до суми 61,010 дол. Виплати відділовим організаторам збільшилися на 5% до 40,133 дол. Винагороди відділовим секретарям також збільшилися на 5,000 дол. до суми приблизно 160,000 дол.

Виплати вівінувальних грамот було менше на 26,000 дол., ніж рік раніше. Назагал усі видатки УНСоюзу знаходяться в межах приділеного бюджету.

За шість місяців 1992 року прихід збільшився на 300,000 дол., або 23%, до суми 1,578,853 дол. Оперативні видатки зменшилися на 55,000 дол. Отримано повідомлення від управи Джерзі Ситі, Н.Дж., що місто апробує аплікацію для зменшення податків від реальности для Дому УН Союзу. Заощадження на податках від реальностей повинно виносити біля 200,000 дол. річно.

В останніх трьох місяцях О. Благітка брав участь в нарадах відносно ремонту нового басейну на Союзівці, в нарадах відносно ремонту будинку „Київ" на Союзівці, розшукуванні нової адміністративної комп'ютерської системи, розшукуванні асекураційної компанії для забезпечення працівників, розшукування архітекта для ремонту першого поверху Дому УНСоюзу, приготовленням і висилкою членам дивідендових чеків, підписуванням контрактів з новими льокаторами, або продовження з попередніми льокаторами на 45,000 кв. стіп. Зменшено порожні місця в будинку до 82,000 кв. стіп з 96,000 кв. стіп з початком року. Він також перевів продаж гіпотечної позички на Фльориді та займався інвестиціями в гіпотечних позичках.

У свою чергу головний директор для Канади мгр І. Геврик звітував, що він взяв участь в закінченні шкільного року „Рідної Школи" при катедрі свв. Володимира і Ольги у Вінніпегу і вручив градуантам чеки від УНСоюзу та виголосив привітальне слово. Він також взяв участь в закінченні шкільного року в середній школі у Вінніпегу та вручив нагороди конкурсу есеїв. На конгресі Братства Католиків склав привіт від УНСоюзу. Мгр І. Геврик бере участь в засіданнях СКВУ і Конгресі Українців Канади. Приєднав одного члена на суму 3,000 дол.

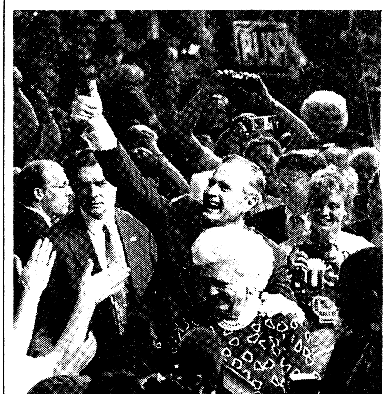
У звітовому часі заступник головного предсідника д-р Н. Олесницький репрезентував УНСоюз на зустрічі з Президентом України Леонідом Кравчуком в Українському Інституті Америки, та став членом комітету для справ випуску вартісних паперів України.

На доручення Головного Екзекутивного Комітету репрезентує УНСоюз на Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі, яка відбувається на пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четем, Н. Й.

Постійно співпрацює із членами Головного Екзекутивного Комітету О. Благіткою та У. Дячук у полагодженні гіпотечних позичок. Також на доручення Головного Екзекутивного Комітету опрацював проєкт статуту та основної грамоти („чартеру") Українсь-

(Закінчення на стор. 3)

В ГЮСТОНІ РОЗПОЧАЛАСЬ КОНВЕНЦІЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

Президента Дж. Буша і його дружину Барбару вітають в Гюстоні.

Гюстон, Тек. — Як повідомляють американські і міжнародні засоби масової інформації у понеділок, 17-го серпня тут формально розпочалася конвенція Республіканської партії, яка має за завдання не тільки наменувати дотеперішнього президента Джорджа Буша на президентського кандидата, але також змінити дещо свою дотеперішню політичну плятформу, надати притягаючої сили політиці республіканських адміністрацій на протязі останніх 12 років і викресати іскру довір'я і ентузіязму у виборців, які досі довіряли гаслам і практичній політиці Уряду.

Крім формальної церемонії відкриття, яка відбулася о 10-ій годині рано, фактична програма конвенції розпочалася вечором двома виступами знаменитих промовців — синдикованого журналіста і свого часу також кандидата на президента у передвиборчій кампанії Пета Б'юкенена і колишнього президента З'єднаних Стейтів Америки, попередника Дж. Буша, Рональда Регена, який, нема де правди діти, започаткував розвал тоталітарних імперій, в тому числі нелюдяної, чи як він казав свого часу, „диявольської імперії" комуно-московських імперіялістів. В додатку він, Р. Реґен, виграв холодну війну з совєтськими імперіялістами, а Дж. Буш, хитаючись тут і там, був змушений докінчити діло Регена і встановити новий порядок у світі, базований на демократичних принципах, в тому числі визнанні незалежних держав, колишніх республік СССР і встановленні з ними дипломатичних зв'язків.

Перший промовець, П. Б'юкенен, промову якого делегати і гості перебивали бурхливими оплесками і вставанням з місць, не тільки підкреслив позитиви Республіканської партії і її вклад у відбудову престижу Америки в кожному відношенні, але також, займаючи становище до політичної плятформи Демократичної партії і особистого погляду її кандидата на президента, губернатора Била Клінтона, його заступника сенатора А. Ґора та інших, гостро скритикував їхній погляд на зовнішньо-політичні і внутрішньо-економічні та моральні програми. П. Б'юкенен закликав своїх прихильників і усіх республіканців до єдности.

Очевидно, героєм дня все ж таки був Р. Реген, який виголосив коротку, але затем промовисту і переконуючу промову до делегатів конвенції. Він вказав не тільки на загибель „диявольської імперії" під назвою СССР, але про інші досягнення республіканців та підкреслював, що їхньою заслугою є й те, що сьогоднішній життєвий рівень пересічного американця є, не зважаючи на збільшений відсоток безробіття, все таки найвищий у світі. Поява на требуні 81-річного колишнього президента Р. Регена не могла не викликати емоції великої публіки, делегатів і гостей, учасників конвенції.

Діючий Президент ЗСА кандидат на президента на черговіх чотири роки, Дж. Буш, виступить на конвенції у четвер, 20-го серпня і його виступ буде кульмінаційною точкою конвенції і започаткуванням виборчої кампанії, що її, як відомо, унапрямлюватиме дотелерішній державний секретар, а тепер керівник штабу Білого Дому Джеймс Бейкер.

УДП обстоює право на Чорноморську фльоту

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 7-го серпня, голова Демократичної Партії України Юрій Бадзьо заявив, що „Президія Національної Ради ДПУ дає неоднозначну оцінку Ялтинській угоді. Згідно з Мінською угодою, Україна має безперечне право на всю Чорноморську фльоту, що перебуває на її території. Згода української делегації на поділ фльоти є явною поступкою Росії, зробленою під тиском. Завдяки Ялтинській угоді, ЧФ виводиться з-під влади агресивно-консервативного російського генералітету так званих об'єднаних збройних сил СНД. Україна отримує дійсну можливість впливати на командний корпус.

Проте, в угоді є ряд положень неоднозначних. Проблема ЧФ — це тільки зовнішній вияв кримської проблеми. Президія Національної Ради ДПУ закликає керівництво України у подальших переговорах щодо ЧФ твердо і послідовно захищати державні інтереси, не йти ні на які поступки у справі звільнення української території від іноземних військ і військових баз. Ми вважаємо, що Ялтинська угода має бути обговорена і ратифікована ВР України".

В ЄРУСАЛИМІ ВИЯВЛЕНО місце поховання людини, котра жила в першому сторіччі нашої ери. Дослідники сходяться на думці, що цією особою був відомий біблійний персонаж — першосвященик Єрусалиму Каяфа, про якого йде мова в Євангеліях як про одного з винуватців розпинання Ісуса Христа.

Губернатор Ню Джерзі проголосить День Незалежности

Трентон, Н. Дж. — У п'ятницю, 21-го серпня, о год. 2:15 по полудні, тут у Стейтовій палаті губернатор Ню Джерзі Джеймс Флоріо проголосить проклямацію з нагоди першої річниці відновлення незалежности України, проголошеної Верховною Радою України 24-го серпня 1991 року. Крім губернатора з коротким промовою виступить д-р Ніна Строката-Караванська, колишній політв'язень совєтських тюрем і основоположник Української Гельсінкської Групи. Участь треба зголошувати на число телефону: (201) 373-9729.

Серби замінували дороги до Сараєва

Сараєво, Боснія. — У суботу, 15-го серпня, колона, до складу якої входили вісім авт з харчами і три броневики, що їх охороняли, з великими труднощами минула заміновані сербами поля і прибула в уже чотири місяці заблоковане сербськими бойовиками місто Ґоражде. Транспортові авта привезли сюди 46 тонн харчів.

В неділю, 16-го серпня, на зворотньому шляху колона знову натрапила на сербські міни, з цієї причини охоронці ООН не змогли дістатися до Сараєва, розташованого за 50 кілометрів на захід від Ґоражде.

Газети повідомляють, що в групу охорони входили українські і французькі вояки. Спільними силами вони розмінували дорогу і міст через річку Дрина.

В понеділок, 17-го серпня, подібні колони з харчами виїхали в напрямі Бані Люки і Біхача на півночі Боснії.

Як відомо, Рада Безпеки ООН ще в четвер, 23-го серпня, прийняла рішення про застосування збройної сили з метою доставки вантажів гуманітарної допомоги. Серби на словах нібито не перешкоджають колонам проїжджати, однак і не припиняють воєнних дій, утримуючи дві третини боснійської території. В ніч з суботи на неділю вони обстрілювали боснійські і хорватські міста, а в неділю під сильним артилерійським обстрілом перебувало Ґоражде. Він почався невдовзі після прибуття сюди колон ООН з харчами.

Але найбільше страждає від сербської артилерії Сараєво. Його перетворено в суцільні руїни. Кожний день і кожна ніч збільшують число вбитих.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР України Вітольд Фокін звернувся до керівника афганського уряду Бурганіддина Раббані з проханням допомогти з'ясувати долю 80 українців, що продовжують перебувати в афганському полоні. В спеціяльному листі українська сторона підкреслює той факт, що „колишні військовослужбовці — громадяни України проживають серед афганців вже чимало літ, деякі перейняли віру, звичаї, однак на батьківщині їх чекають їхні родини".

ПРЕЗИДЕНТ ТУРКМЕНІСТАНУ Сапармурат Ніязов видав указ про перехід під юрисдикцію республіки прикордонних військ колишнього Совєтського Союзу, дислокованих на території республіки. Командуючим прикордонними військами призначено генерал-майора Акмурада Кабулова, колишнього першого заступника голови комітету національної безпеки Туркменістану.

З АМБАСАДИ ІЗРАЇЛЯ в З'єднаних Стейтах надійшло повідомлення, що Сирія провела випробування модифікованих зразків ракети „Скад", серед них і того типу, що його сирійці дістали від Північної Кореї. Ізраїльська розвідка має докази, що Пхеньян помагає Дамаскові будувати комплекс для виготовлення ракет, боєголовки яких будуть начинені хемічними отруйними речовинами.

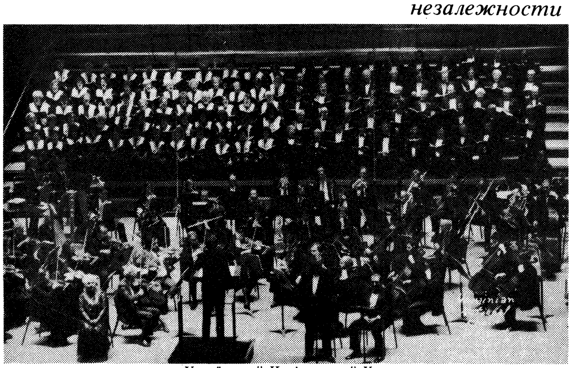
ЛІДЕР ІСЛЯМСЬКОЇ партії Афганістану Гульбеддін Гекматіяр запропонував свої умови тимчасового замирення, потрібного для того, щоб евакуювати закордонних дипломатів з Кабулю. Гекматіяр наполягає, щоб вони від'їжджали не літаками, а автами. Крім того, він вимагає звільнення всіх раніше арештованих членів його партії. Якщо ці умови не буде виконано, Гекматіяр погрожує продовжувати воєнні дії, у висліді яких за останні дні вже загинуло понад 1,000 осіб.

ПІВДЕННОАФРИКАНСЬКА поліція виявила спотворені тіла двох дітей в Совето, чорному передмісті Йоганнесбургу. Слідчий спеціяльної групи поліції Гієні Галгрін розповів про чотири зареєстровані від травня ц. р. випадки, коли прихильники одного з місцевих культів вбивали малих дітей, щоб використати органи їх тіла для „відлякування злих духів".

„ЕВРОПА — ПОПЕРЕДУ всієї плянети" — під таким заголовком лондонська газета „Юропіен" вмістила таблицю, в якій медалі, завойовані учасниками Олімпійських Ігор в Барсельоні, розставлені не за країнами, як звичайно, а за континентами. Спортовці „Старого світу" здобули більше медалів, ніж їхні суперники з решти чотирьох континентів разом узятих. На їхньому рахунку — 150 золотих, 143 срібних і 158 бронзових медалів. На другому місці — представники „Нового світу". В активі американців, північних і південних, — 59 золотих, 51 срібна і 61 бронзова медаля. Вислід спортовців Азії — 37—39—54, Австралії і Малайзії — 8—13—16. В кінці таблиці — представники Африки, вони здобули 5 золотих, 12 срібних і 8 бронзових нагород.

12 ОСІБ — австралійців, американців, португальців, французів, серед дорослих є й діти, провадять цікаву експедицію: вони їдуть дорогами різних країн і континентів в авті, виготовленому в 1922 році. Мету, яку поставив перед собою керівник експедиції, австралійський мільйонер Рас Гамфрі, купивши рідкісне авто з паровим двигуном в ЗСА за 500,000 дол., запозичено з роману Жюля Верна. Місяць тому мандрівники стартували в Парижі, доїхали до Владивостоку і тепер вертаються назад, майже оперезавши земну кулю.

На Союзівці урочисто відзначать річницю незалежности

Український Національний Хор.

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Г. Колесса). — У суботу і неділю, 22—23-го серпня на оселі УНСоюзу відбудуться святкові відзначення першої річниці відновлення незалежности України. Для участи у цьому відзначенні запрошено Український Національний Хор, який виступатиме у суботньому концерті о год. 8:30 вечора в залі „Веселки" та популярний київський рок-ансамбль „Фата морґана", який виступить у денному концерті під відкритим небом у неділю, початок о год. 2:15 по полудні. На суботнє святкування прибудуть почесні гості — амбасадор України до ЗСА Олег Болорус і його заступник Сергій Кулик з дружинами.

І ось розмовляємо з мистецьким керівником та диригентом Українського Національного Хору Михайлом Длябогою і просимо його нагадати нашим читачам про історію хору.

— Традиція нашого хору фактично почалася концертом до 1000-ліття Хрищення України, який відбувся в 1988 році в Конституційній залі у Вашінгтоні. Для цієї імпрези було об'єднано чотири українські хори — Метрополітальний Хор Філядельфії, чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії, чоловічий хор „Прометей"

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

ВЕЛИКА КІЛЬКІСТЬ американських юнаків і юначок, зокрема учнів середніх шкіл, можна побачити при заробітковій праці у позашкільних годинах. Досі ніхто не присвячував великої уваги наслідкам цієї праці. Навпаки, коли дехто й цікавився тією проблемою, то тільки з матеріяльної точки зору, вихваляючи тих молодих людей за те, що самі стараються покращати своє життя та дуже часто допомагають батькам. Одначе коли засоби масової інформації останніми часами почали говорити про те, що молодь Америки недолягає у деяких дисциплінах навчання то дослідники почали шукати причин цього явища. У результаті деякі стейти намагаються ввести закони, якими обмежиться кількість годин праці для середньошкільної молоді, бо надмірна праця є перешкодою в навчанні.

МИНУЛОЇ СУБОТИ актори Джейн і Пітер Фонда відвідали містечко Ґренд Айленд у стейті Небраска, де народився їхній батько, світової слави актор фільму і сцени Генрі Фонда. Їхні відвідини були пов'язані з найменуванням гостиниця-місце іменем їхнього батька. Обоє заявили засобам масової інформації, що ці відвідини були для них дуже важливими, бо дали їм нагоду побачити околиці, де народився і виростав їх батько та звідкіля походить їх рід.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Допомога Боснії і Сомалії — під охороною війська

У 1863 році засновано Міжнародний Червоний Хрест з осідком у Женеві, як найбільшу міжнародну харитативну організацію, метою якої є нести допомогу потребуючим народам без уваги на расу, національність чи ідеологію. У 1944 році, під кінець Другої світової війни, засновано у Сан Франсіско Організацію Об'єднаних Націй, як найвищий понаддержавний міжнародний орган миру. Це суто політична, не харитативна установа, але може організувати також харитативну допомогу харчами, ліками й одягом у вийняткових випадках, серед непередбачливих обставин. Саме тепер ми є свідками, як ті дві міжнародні установи мусять діяти у таких обставинах, що їхню добродійну діяльність охороняє військо.

Про трагедію Боснії, колишньої складової частини Юґославії, була вже мова на цьому місці. Імперіялістичний збройний наступ Сербії проти самостійницького руху Хорватії, Македонії, Боснії і Герцеґовини довго втішався байдужістю зовнішнього світу і повною безкарністю, аж поки під тиском міжнародної опінії та публічних демонстрацій даних етнічних груп в Америці Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй прийняла компромісову резолюцію, яка допускає використання військової сили для охорони допомоги харчами, ліками й іншими предметами першої потреби жертвам сербських збройних сил (не подано прізвища) „перестеріг", щоб ніякі чужі війська не наважилися вступити на територію під адміністративним правлінням Сербії. Це виразний виклик Організації Об'єднаних Націй. Але, мабуть, сербські генерали усвідомлюють, що війна проти військ ООН була б важчою, ніж проти Боснії, бо останні вістки повідомили, що на терен Боснії вже прибув один транспорт з харчами та іншими предметами. Ті вістки хаотичні, бо інша інформувала, що шлях до Сараєва замінований. Один високий старшина Пентаґону пояснював у телевізійному інтерв'ю, що треба б мільйонової армії, щоб силою завести мир на Балканах. Тамошній гористий терен із лісами й проваллями може стати гіршим для військових операцій, аніж були джунґлі у В'єтнамі.

Інша історія із Сомалії. Це країна на сході Африки, величиною Тексасу із близько 9 мільйонами чорного населення. Громадянські війни і кількалітня страшна посуха довели до повної політичної анархії і до голоду, жертвою якого стали вже тисячі осіб, переважно дітей. Створилися там банди, які на подобу середньовічних „равбріттерів" у Середній Европі грабують подорожніх, захоплюють будь-які харчі, що їх довозять на терен найбільшого голоду.

Останні вістки інформують, що Міжнародний Червоний Хрест вже розпочав пересилку туди тисяч тонн харчів. Чи і куди вони доходять — дізнаємося згодом.

Маленька сумна паралеля з актуальними відносинами в Україні. Американські українці висилають до різних установ в Україні комп'ютери, але багато з них пропадають, попавши в руки несовісних людей.

Міжнародний Червоний Хрест — всіми шанована дійсно аполітична, суто харитативна установа. Але вона може діяти за згодою уряду країни, яка потребує такої допомоги. Знаємо з історії великої голодової катастрофи в Україні 30-их років, що совєтський уряд затаював перед зовнішнім світом ту вирежисеровану ним катастрофу голоду, безпосереднім організатором якого був висланий з Москви в Україну Лазар Каґанович. Роберт Конквест у своєму унікальному творі „Жнива смутку" згадує тільки один раз Червоний Хрест: совєтський уряд ніяк не допустив би його на охоплену голодом територію України.

Сучасні події у Боснії і Сомалії насувають дуже сумні рефлексії. Живемо під кінець XX сторіччя. Світ досягнув уже фантастичних здобутків у ділянці техніки й медицини. Відбуваються міжплянетні лети і не можна з дива вийти, як вистрелений у космічний простір сателіт повертається на землю в означеному часі на визначене місце. Лікарі проводять операції на відкритому серці та перещеплюють хворим різні органи. Водночас ми є свідками жалюгідного упадку моралі, нехтування примітивними основами етики та доконування масових злочинів. Жадоба влади і жадоба грошей спонукає таких сатрапів як Саддам Гуссейн чи сербські генерали до дій, які належать не до перелому XX і XXI сторіч, а до часів спалювання чарівниць на кострах. Всесвітня історія знає так звані цикли. Теперішній цикл упадку моралі й етики та масового злочинства — минеться. Напевне прийде реакція у напрямку пошанування Божих і людських законів. Щасливі ті, які доживуть до того часу.

Сергій Білокінь,
Київ

ЧИ ПИСАВ ПРО РЕПРЕСІЇ СОЛЖЕНІЦИН?

Наша неймовірна дійсність ставить не раз іще й не такі, ще дивовижніші питання, але й це чогось варте. Здавалося б, чиє, коли не Солженіцина, слово про ҐУЛаґ 1973 року прозвучало на ввесь світ? Із чиїх власне вуст про масові репресії у СССР почула інтеліґенція усіх країн? А тим часом, виходить, це ще ніби й неоднозначно, більше того, є така думка, що він і не писав нічого про репресії путнього, що його писання не мають жаднісінької ваги, особливо в порівнянні з кимось іншим

Державна історична бібліотека України видала торік науково-допоміжний біб ліографічний покажчик „Історія інтеліґенції Української РСР, 1917—1990 рр." — цікаве зведення доволі багатого матеріялу, ще ніколи досі докупи не об'єднуваного. За кілька місяців бібліографи вибрали з цього видання те, що стосувалося конкретно репресій, і вже цього року, до кам'янець-подільської конференції істориків, видали цю частину під назвою „Репресії 20—30—40-их і початку 50-их років на Україні". У другому виданні цей матеріял, природно, розширено й доповнено. Нічого й казати, що обидва покажчики потрібні й корисні, але хто може пояснити, як могло таке трапитися, що жодного видання „Архіпелагу ҐУ Лаґу" тут не зареєстровано?

Можливо, покажчик подає тільки український матеріял, — так ні, він реєструє книжки й статті про Сталіна й Тухачевського, а Солженіцин хіба не включив у свою працю силу-силенну україніки — як про в'язнів (Надія Суровцева, Наталя Бугаєнко, Олексій Дояренко), так і про співробітників ЧК-ҐПУ-НКВД (Микола Грабищенко, Мироненко, двоє Саєнків тощо)? Можливо, відіграло ролю те, що Солженіцин назвав свою епопею „Спробою художнього (не наукового, мовляв) дослідження", тож куди йому братися до регабілітаційних публікацій Рема Симоненка чи Павла Соханя? Так знов же ні, бо покажчик реєструє, скажімо, віршовану трагікомедію Євгена Плужника „Змова у Києві", виходить, Солженіцина обминули й не через це. Мабуть, причина була інша — не формальна, а якась вища, концептуальна.

І що це справді так, переконує нас та ретельність, з якою розписали бібліографи такі видання, як-от журнали „Коммуніст", „Комуніст України", „Вопроси Історії КПСС", „Трибуна Лектора", „Під Прапором Ленінізму", „Молодой Коммуніст" тощо. От хто, а ніякий там Солженіцин, — хотять запевнити нас, — розкрив замовчувані свого часу сторінки нашої історії! От хто, виявляється, сказав нарешті всю правду про ті страшні роки, — історики партії!

Концепція?! — Так, цілком виразна й чітка концепція...

Хай не здивується читач, звертаючись до покажчика „Репресії... на Україні", коли не побачить у ньому публікацій, здійснених у демократичній, незалежній пресі — по газетах „Самостійна Україна", „Народна Газета" і десятках, десятках інших видань. Що дивуватися, коли не розписано навіть видання „Меморіялу" — газети „Поклик Сумління"!

Концепція?! — Так, цілком однозначна й певна.

Із закордонних видань у покажчику зафіксовано лише коломийську тритомову „Українську загальну енциклопедію" та „Кур'єр Юнеско" (65, 674, 737). Не казатиму про численні статті в газетах і журналах діяспори, без яких у наш час, 1992 року, обходитися вже ніби й незручно. Так немає ж і основоположних праць Віктора Кравченка „Я вибрав волю" (Торонто, 1948), Олекси Воропая „В дев'ятім крузі" (Лондон, 1953), Дмитра Соловія „Голгота України" (Ню Йорк, 1953), Федора Пігіда „Україна під большевицькою окупацією" (Мюнхен, 1956), Юрія Лавріненка „Розстріляне відродження" (Париж—Мюнхен, 1959), Віктора Петрова „Українські культурні діячі УРСР жертви більшовицького терору" (Ню Йорк, 1959), Богдана Кравціва „На багряному коні революції" (Ню Йорк, 1960) та інші. А це ж вони, українські еміґранти, опинившись поза залізною заслоною, видавали на свої тяжко зароблені (часто фізичною працею) гроші оці кров'ю серця писані книжки — свідчення випадково вцілілих представників того розстріляного й замореного голодом покоління про своїх родичів і знайомих, про свій сплюндрований край.

Не реєструвати такі видання, — хіба це не вкладається у ту саму, виразну й брутальну, концепцію?!

Нарешті, у першому покажчику „Історія інтеліґенції" є розділок, присвячений шістдесятим— вісімдесятим рокам, зокрема дисидентському рухові на Україні. Зазнавши цензурування, другий покажчик, „Репресії... на Україні" цього матеріялу вже не представив. Тут з'явилося дещо благопристойніше — „Процес реабілітації 50—80-их років. Увічнення пам'яті жертв незаконних репресій". Можливо, упорядникам не смакувало назвати свою працю „Репресії двадцятих — вісімдесятих років" — надто вже безрадісно вийшло б? А може, причина й не тут. Перший покажчик підписано до друку у червні минулого року, другий — на початку січня. Чи не трапилося бува певної зміни курсу, бодай співвідношення політичних сил у ці місяці, понад отим банальним, — мовляв, для дурнів! — унезалежненням? Але ж чи не дивно, що в СССР репресії у відношенні до українців описували ширше, аніж у незалежній Україні?

Отак, попри евфорію й малообґрунтовану самовпевненість учорашніх чи й сьогоднішніх демократів прозирає обличчя невмирущого офіційного совєтського історика, який на догоду конкретному володареві писав усе що завгодно, що наказували й на що тільки натякали, історика, котрий має дивовижне чуття на ідеологічні потреби верхів сьогоднішніх і тих, хто тільки рветься до влади, історика, вже готового служити цьому завтрашньому зверхникові так, як служив він усе життя усім його попередникам, — невір'ям і неправдою.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ще про президентські інтерв'ю

В листі до редакції, вміщеному у „Свободі" з 30-го липня, Ярослав Татомир вважає, що я не виявив належної Президентові України поваги, коли висловив у може дещо драстичній формі завваги до його одного інтерв'ю. Одне образити, а друге звернути увагу. А на те є потреба, бо політичне буття України в пеленках, а краще, щоб воно проходило, чи було настановлене здійснюватись у можливо найдосконаліших формах. Публіковані погляди Президента вимагають того особливо. Їх реєструють амбасади чужих держав і тим причинюються до формулювання міжнародного статусу його особи. Лиш дуже коротенькі коментарі президентів чи інших високопоставлених державних мужів проходять ex abrupto. Коли преса просить Президента про більш основне інтерв'ю, як те, яке появилось на сторінках „За Вільну Україну" у Львові, то звичайно вимагається заздалегідь подати на письмі пропоновані питання, щоб особу, відповідальну за політику держави, не заскочити. Буває, що навіть після зредаґування відповідей представник преси подає зміст для перегляду.

В моїй статтейці про це інтерв'ю Президента Кравчука я звернув увагу, що молоді репортери видимо заскочили Президента питаннями про його настанову до націоналізму; тактовний кореспондент не повинен був ставити таким питанням Л. Кравчука у важке становище з уваги на його минулі ідеологічні пов'язання. Теж з уваги на те, що наші репертери — це не Ерики Северайди і Волтери Кронкайти, які вміли і знали як питати голів держав у кризових ситуаціях, як нині в Україні, а й Кравчук не в усьому в політиці ще битий, таке інтерв'ю на тему підсумків півріччя його на пості Президента України повинно було бути відповідно підготоване і складене. Коли я висловився у дещо драстичній формі на те інтерв'ю, то з метою звернути увагу на невідповідність останнього і запобігти появі таких у майбутньому.

Писав я багато корисного і позитивного на сторінках преси про Л. Кравчука, ще заки він став Президентом (наприклад, „Свобода" з 12-го березня ц. р.), тож закидати мені неповагу до Президента немає підстави. А коли б мій критицизм форм спілкування Президента з пресою дійшов до відома канцелярії Президента й інтерв'ю з Президентом були у майбутньому відповідно аранжовані, то я вважав би, що навіть варта було знести закид Я. Татомира у мою сторону.

Питання, яке я виніс, стосується справи престижу держави, а воно дуже вагоме у міжнародних відносинах. Звертав я увагу між іншим раніше на неправильне вживання назв наших дипломатичних представництв. Колись, ще перед унормуванням в 1961 році „Віденською конвенцією про дипломатичні стосунки" статусу дипломатичних представників, відомий був спертий ще на звичаєвому праві пост „посла надзвичайного і міністра уповноваженого". Той титул часто і в пресі України, і на поселеннях придається амбасадорам України. Сьогодні обов'язуюче міжнародне право знає дві кляси дипломатичних представників: вищу — амбасадорів, і нижчу — послів. Чому уперто принижувати амбасадорів України — дипломатів першої кляси, ображуючи їх титулом „послів" — дипломатів другої кляси? Це очевидно деталя. Але вона свідчить не надто добре про обізнаність з приписами дипломатії навіть урядових осіб, а воно все ж деяку вагу має. Не звертати на таке уваги? Думаю, що треба мати на увазі кожний крок, що може нас підносити, а не діяти на шкоду. Все це, повторюю, деталі, але вони важливі при відбудові престижу держави, а цій вартості сьогодні у міжнародних відносинах — ціна немала!

Микола Бараболяк
Риверсайд, Ілл.

Роман С. Голіят

ПРО МИНУЛЕ ПОЛЬСЬКОГО І УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Maciej Kozlowski, Między Sanem a Zbruczem, walki o Lwów i Galicję wschodnią 1918—1919. Wydawnictwo ZNAK, Kraków, 1990, 312 stron.

II

Автор звертає увагу, що ті, хто цікавиться цим питанням повинен знати, що в той час Польща, як і Західньо-Українська Народна Республіка, розпоряджали цілком великою, як на тодішні східньоевропейські відносини — силою.

Червона армія, при кінці 1918 року мала 400-тисячну армію, тоді, як Східня Галичина, вже осінню 1918 року, могла виставити проти поляків кількадесятитисячну армію, яка в скорому часі зросла до 100,000-ої. Польські з'єднання, заанґажовані у Східній Галичині, ще до приходу на фронт армії Галлера, нараховували 70,000 чіловік. Обі ці армії були вивінувані у великий воєнний матеріял із залишених цісарсько-королівських складів і маґазинів. Під час запеклих боїв за Львів, 4-го лютого 1919 року до Києва ввійшли відділи Червоної армії, які практично поклали кінець короткотривалій Українській Народній Республіці. Ці відділи нараховували 20,000 вояків.

На Наддніпрянській Україні бракувало в той час не тільки війська, яке могло б протиставитися Червоній армії, але передусім політичного досвіду, як теж і бажання боротися за власну державність, а вкінці і протидії большевицькій пропаґанді, одне слово — всього того чим розпоряджала українська Галичина.

У той час ціла увага і зусилля українських патріотів із-за Збруча були спрямовані, щоб відбити з польських рук Львів. Фактом залишається, що переможна польська війна у східній Галичині перекреслила в тому винятковому історичному моменті постання незалежної України, а в наслідок цього уможливила втриматися потузі східньої імперії.

Кілька тижнів, після припинення боїв, у вересні 1919 року, коли народово-демократичний табір (який очолював Роман Дмовський, що заперечував існування українського народу і стримів до цього, щоб поділитися Україною з білими, чи червоними москалями — РСҐ) святкував перемогу над українцями, то анонімний публіцист тижневика „Уряд і Військо" „Rząd i Wojsko" писав: „Якщо впаде Петлюра, то після 15-ох років або й скорше, то будемо мусіти віддати східню Галичину Росії, що було б поразкою для нас, бо коли можуть мати слушні претенсії до східньої Галичини українці, то Росія ніяких"'. Як відомо, редаґований Андрієм Стругом тижневик, помилився на три роки. Козловський жалує, що Роман Дмовський не дожив бути свідком програної своїх поглядів.

Автор далі звертає увагу, що поляки і українці, побіч великоросів, два найчисленніші народи Східньої Европи. Може статися так, що від їхніх взаємних стосунків знову колись залежатиме так багато як перед 70-ти роками. Саме тому він і вважає, що варто тодішні драматичні події пригадати.

Козловський згадує, що віщування публіцистів з тижневика „Уряд і Військо" „Rząnd i Wojsko", що без незалежної України немає незалежної Польщі здійснилося заледве за 18 років.

А в епілогу Козловський згадує, що якщо ми і досьогодні зі жахіттям згадуємо це, що діялося в Галичині і на Волині під час Другої світової війни, то мусимо пам'ятати, що це були у великій мірі наслідки переможного польського походу над Збруч у 1919 році. (сторона 294—295).

Коли відділи Червоної армії входили у вересні 1939 року до Львова, мешканці могли пригадати собі слова Тараса Шевченка:

А чванитесь, що ми
Польщу
Колись завалили!..
Правда ваша: Польща
впала,
Та й вас роздавила!

З ЛИСТІВ З УКРАЇНИ

ПРО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Високоповажний пане редактор!

Вас вітає голова первинного осередку поліклініки ч. 2 лікарні для вчених Академії Наук України в Києві Дана Гіщак.

До написання цих слів спонукала акція вивчення англійської мови, котру в травні-липні цього року організували в Україні УНС і Т-во „Просвіта". Приміщення для курсів надала середня школа ч. 200, де директором є Валентина Єрмоленко.

Першою прибула до нас з Канади Олена Винницька, котра студіює право в університеті. Прикро, але так сталося, що Оленку ніхто не зустрів. На щастя вона не образилась і вже через декілька днів попросила залишити її ще на один курс! Бачили б Ви, як гуртувалась молодь навколо Оленки: разом відпочивали, разом навчались, знайомились з Києвом. Оленка стала для них своєрідним віконечком у той ще донедавна далекий, але привабливий світ.

(Закінчення на стор. 3)

Ганна Черінь

ЗАРУЧИНИ

II

Час проходив начебто й повільно, але настав той день, коли Зіна зустріла Андрія на аеропорті. Не вона, а він прибув із квітами.

— Ось тобі київські троянди. З самої столиці довіз. Ще свіжі. Я їх в літаку „кока-колою" поливав.

— Пахучі! — понюхала й поцілувала Зіна троянди. — Тільки такі неймовірно великі! Ніде я таких не бачила, навіть в Англії... Чи не від радіяції?!

— Може... — сумно промовив Андрій. — Радіяція в місті є, і здається — більшає, а не меншає. Дракон у Чорнобилі ще дихає, кажуть знавці, що ми під загрозою вибуху або провалу ядра в землю... У моїх батьків є гарний садок, але ми їх не їмо вже третій рік ані грушок, ані яблук.. Поміряємо детектором — деренчить, як скажений. Ото струсимо овочі, та й закопуємо в землю. А радіяція ж і в землі не пропадає...

Зіні сльози світ закрили. Вона вийняла хусточку, непомітно втерла сльози. Але Андрій помітив.

— Ходімо по твої речі. Вітаю тебе в вільній землі Вашінґтона, — промовила вона й мимоволі подумала: „Чи така вже й ця земля вільна?! Де взагалі є воля і спокій на землі, а що вже й говорити про щастя".

— Ти гарна, просто чудова! — говорив Андрій притуляючись в авті до Зіни й цілуючи її руку.

— Тихше, не заважай, бо на щось наїду, — **відпихала його Зіна. Їй не хотілося приспішувати хід подій.**

— Ти також непоганий. Я думала, що тільки на фотографії таким собі Валентіном вийшов.

— Фотографія справді одна з моїх кращих. Скажи: хто ж бо то, несучи яблука на базар, поклав би зверху найгірші?

— А ти посилав яблука на базар?

— Ні, не на базар, але на виставку. Може отримаю хоч третю премію.

— Премію дають не тільки за вигляд, а — головне — за зміст.

— Зміст ти бачила з листів.

— Листи — не все. В листах людина кращі яблука наверх кладе. Одна поетеса правду сказала: „Чим гірша людина, тим кращі листи".

— Я не згоджуюсь. Гарні листи недобрих людей — штучні, фальшиві, і це з часом стає очевидним. А гарні люди, коли вони пишуть до тих, кого люблять, також чудові листи творять. Так як ми з тобою. Я всі твої листи з собою взяв.

— Я також бережу твої листи.

Тітка приймала Андрія, як рідна мати. Її син загинув у В'єтнамі, і тепер їй здавалось, що небо послало їй заміну. Зіна аж спиняла тітку, щоб та не переборщувала. Андрій їв і не міг наїстися.

— Якби ви, тіточко, знали, що ми там їмо, що п'ємо, чим дихаємо... За що нам така біда?!

— За те, що дозволили москалям напхати в Україну стільки атомових станцій та й не подумали, що з того буде! Ще й тепер, під самим саркофагом два реактори працюють, а треба було б, щоб люди не йшли туди працювати — на вірну смерть! — сердито вигукнула Зіна. Вона вже добре ознайомилась із станом в Україні, ходила слухати доповіді приїжджих з України.

Андрій дуже сподобався Зіниним батькам, особливо матері, що й досі закохувалась у вродливих кіноартистів.

— Якби Андрюша не був дентистом, то напевно був би артистом, — говорила зона з зідханням. На Андрія задивлялись зустрічні дівчата, і це не подобалось Зіні. Одружися з таким, будеш мороку мати все життя!

Батьки познайомили Андрія з ким треба, влаштувалась і віза на постійне перебування, і навіть стипендія в колледж. Наука йшла добре. От тільки Андрій десь пропадав вечорами. Зіна кілька разів дзвонила — відповідала тітка, що Андрія ще нема. Але він приходив у неділю, чисто вбраний, напарфумований і — з незмінними квітами в руках.

— Нащо ти на це гроші витрачаєш? — докоряла Зіна. — Краще б мамі щось вислав.

— Вишлю, покищо вона має що їсти й пити. Ти мені стала більш важливою від мами. Зіночко, прошу тебе, давай одружимось. Вже скоро рік, як я в Америці, навіщо далі тягнути? Я ж тебе люблю.

— Одружитися я ще не наважуюсь, це дуже серйозний крок. Адже в Америці кожне друге подружжя розводиться, а це не така вже й приємна річ.

— Але кожне друге подружжя витримує, живе щасливо. Чому ж бо ми потерпіли б поразку?! Адже ж ми обоє — українці, козацького роду! Так?

— Ми можемо заручитись.

— Добре, не на довгий час, скоро й одружимось. Тільки, вибач, я не маю грошей для порядного персня. Можеш мені позичити, а я потім віддам?

— Ти вже казав, що, як одружимось, віддавати не треба. Але ми зробимо інакше: не купуй мені дорогого персня. Тепер продають недорогі, з цирконієм замість діяманта, і ніхто, навіть і ювеліри, без люпи не розрізнять імітації. Що, власне, в тому діяманті? Що скло ріже? На те не треба шлюбного персня.

Закінчення буде.

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

та жіночий хор „Діброва" з Торонто, і надано їм загальну назву — Український Національний Хор. Тоді ми виступали у супроводі симфонічної оркестри та солістів, я диригував першою частиною концерту, а другою — мій брат із Швайцарії Павло Длябога. Концерт мав великий успіх і група ентузіястів з Філядельфії звернулася до мене з пропозицією, чи не продовжити нам традицію цього хору, який мав би плекати кращі зразки українського хорового виконавства в ЗСА. В той час я працював у Канаді з двома хорами — чоловічим хором „Прометей" і жіночим хором „Діброва" з Торонто.

— Чи від того часу Ви часто брали участь у концертах?

— Так. Але назву найважливіші з них. У 1989 році відбувся концерт до 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка в Рой Томпсон Голл в Торонто. У 1991 році можна назвати два важливі виступи у філядельфійській Музичній академії — шевченківський концерт з симфонічною оркестрою та солістами, на який був запрошений відомий київський композитор Георгій Майборода та концерт-бенефіт, дохід з якого був призначений на дітей Чорнобиля; організувала його Українська Федерація Філядельфії.

— Скільки осіб тепер співає в хорі і які Ваші найближчі пляни?

— Хор включає біля ста співаків з околиць Філядельфії, Балтимору і Вашінґтону. В наших найближчих плянах два концерти до 150-річчя з дня народження Миколи Лисенка, які відбудуться у жовтні цього року у Філядельфії та в Мериленді, в залі Мерилендського університету. У програмі будуть виключно лисенківські твори. Для участи в концертах запрошені Анна Бачинська, сопрано, Микола Шопша, бас та Роман Цимбала, тенор, які виконуватимуть з хором як окремі номери, так і разом виступлять в кантаті „Радуйся, ниво".

— Як Ви плянуєте побудувати програму відзначення першої річниці проголошення незалежности України на Союзівці? Хто акомпануватиме хорові та солістці?

— Програманоситиме піднесений, героїчно-оптимістичний характер. Розпочнеться вона виконанням національних гимнів; велику частину займуть твори Миколи Лисенка. Ми запросили виступити з нами співачку Оксану Кровицьку (сопрано), яка співатиме, крім окремих творів, сольо в кантаті Кирила Стеценка „Єднаймося" на слова Івана Франка. Акомпануватиме в концерті піяністка Олена Литвиненко.

Про навчання...

(Закінчення зі стор. 2)

Адже нашій молоді так рідко випадало спілкуватися зі своїми канадськими ровесниками.

Потім приїхав проф. Філіп Кукура (Бостон). На пропускному пункті з'явився поважний, інтеліґентного виду чоловік.

— Тільки б не він виявився Філіпом Кукурою, — з острахом подумала я, тримаючи плякат з прізвищем Кукури. Адже мені доведеться післати його в скромний аспірантський гуртожиток. Побоювання оправдались, прибулець весело сиґналізував мені помахом руки.

Через короткий час Ф. Кукура освоївся в невеличкій кімнаті, розвісив на стіні фотографії дочок, розклав необхідні для зайнять посібники. Рішучий вигляд професора свідчив про готовість до навчання.

Ф. Кукура настільки захопив вивченням англійської мови своїх учнів, що одна з курсанток призналась, що навіть уві сні спілкувалась англійською мовою.

Така прихильність слухачів завадила Ф. Кукурі побувати в Кам'янці-Подільському на науковій конференції з питань українсько-польських відносин. Тож сьогодні можна з певністю твердити, що лави прихильників України поповнились проф. Ф. Кукурою.

ЗСА репрезентувала також вчителька англійської мови, музики і співів Галина Кутко і Марк Колліно — її асистент (обидвоє з Ню Джерзі). Зустрічаючи, скористалась вже набутим досвідом. Тому обійшлось все чітко: день і година прибуття, місце зустрічі.

Г. Кутко вперше в Україні, але добре обізнана з нашими радостями та клопотами. Не звертала уваги на деякі проблеми побутового характеру. Адже — це пластунка.

Г, Кутко з перших лекцій захопила своїх учнів. Для них щоденні чотиригодинні зайняття пролітали швидко. Учні Г. Кутко виявились дуже пильними. Деякі з них добирались з другого кінця Києва, не пропускали жодної лекції. Такі максималісти. Такого б ставлення декотрим з них до вивчення української мови.

Свою вчительку учні запрошували в гості, знайомили з батьками.

М. Коллінс приїхав в Україну разом з друзями-американцями українського походження Марком Лисинецьким та Олесем Даняком. Це розумний, веселий і ввічливий хлопець. Гадаю, що віднині Марк буде намагатися, щоб його шляхи частіше перетиналися з Україною.

І кілька слів на закінчення.

Поза всяким сумнівом акція УНС — „Просвіта" сприяла наближенню громадян України до цивілізованого світу. Вважаю, що це перспективна справа.

Тут широке поле діяльности і для „Просвіти". А то деякі осередки тепер понизили свою активність. І ця справа спонукає людей, які в свій час підтримали Рух до незалежності, а нині з ряду причин втратили активність до відновлення її.

Хочу також подякувати організаторам поїздки, зокрема Зірці Воронці з УНС, яка була для нас прикладом терпеливости і такту.

Отож до нових зустрічей на нашій рідній українській землі!

Дана Гіщак

Київ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Їцак Рабін зазнає все гострішої критики з боку опозиції, яка звинувачує в „заморожуванні" житлового будівництва на контрольованих територіях. Рабін перебуває між двох вогнів: відбиваючись від критики справа, він каже, що не зважаючи на припинення будівництва 7,000 мешкань, все ж продовжується спорудження 11,000 мешкань у так званих „стратегічних поселеннях". Тим часом палестинці вимагають абсолютної відмови від будівництва будь-яких нових жител.

ЕКЗЕКУТИВА УНС ВІДБУЛА ЗВИЧАЙНІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1)

ської Народної Фундації. Постійно співпрацює із Р. Куком у виготовленні договорів про закуп та винайм комп'ютерів та комп'ютерських програм, потрібних для Відділу продажу забезпечень.

Звіт В. Сохана

Секретарі відділів та організатори приєднали за шість місяців 1992 року 633 нових членів, в цьому 218 членів департаменту молоді, 327 членів департаменту дорослих та 88 членів із грамотами акцидентового забезпечення. Всі ці грамоти, видані від 1-го січня до 30-го червня 1992 року, були на загальну суму 5,270,500 долярів забезпечення.

В 1991 році придбав УНСоюз разом 1,344 нових членів. Дотеперішні осяги членської кампанії дають надії, що 1992 рік не буде меншим числом членів від попереднього. Коли мова про пересічну суму забезпечення нових грамот, то в 1992 році ця сума виносить 8,326 дол., тоді коли у попередньому році пересічна сума нових грамот виносила 7,251 дол.

Найбільше популярними у 1992 році були в департаменті молоді кляси П-20 — 74 грамоти, Е-20 — 43 грамоти та Е-18 (студійні) — 34 грамоти. Багато з цих грамот закупили дітям батьки, або дідусі та бабуні, заплативши за ці грамоти повні вкладки за всі роки одноразово. В департаменті дорослих найбільше популярними були грамоти кляси Р-20 — 100 грамот, „дабл'ю" (на ціле життя) — 64 грамоти та Т-10 (термінові на 10 років) — 47 грамот.

В 1992 році набули члени в УНСоюзі 101 грамоту пенсійного забезпечення, коли в попередньому 1991 році таких членів було 77, а в 1990 році — дев'ять. Ці пенсійні грамоти почав видавати УНСоюз 1-го жовтня 1990 року. Загальна сума перших вплат на всі ці 187 грамот пенсійного забезпечення, які були видані досі, виносить 1,922,223 дол. Ці пенсійні грамоти, як і грамоти, за які платять одноразові вкладки за всі роки, є справді конкурентійними на ринку забезпечення завдяки відсотковій стопі на пенсійних грамотах та відсотках знижок при вплатах вкладок наперед.
Втрати членства за шість місяців 1992 року були дещо меншими від сподіваних чисел втрат і можна сподіватися, що вони затримаються на такому рівні до кінця року. Це було 321 грошових зворотів, 409 дозрілих грамот вивінувального забезпечення, 420 грамот із закінченням платности вкладок та 464 смертних випадків.

Конвенційний протокол, що його виготовила секретарка Конвенції Варвара Бачинська, був виготовлений та розісланий у формі книжок усім делеґатам та секретарям відділів ще перед річним засіданням Головного Уряду в травні ц. р., а тепер його публікуємо у „Свободі".

Протокол цьогорічного засідання Головного Уряду, над яким працює Марта Лиско, вже вкоротці буде готовий, але ще перед його публікацією будуть проголошені у „Свободі" та в „Українському Тижневику" всі резолюції та рекомендації цього річного засідання.

У звітовому часі відбувся на „Союзівці" триденний курс для нових секретарів та організаторів, на якому я був викладачем разом із двома іншими членами Головного Екзекутивного Комітету.

Також разом з головним предсідником Уляною Дячук та головним касиром Олександром Благіткою, як і з Робертом Куком, керівником Відділу продажу забезпечення, відбули ми поїздки до Сідар Рапідс в Айові та Милвокі у Висконсин, щоб запізнатися там із новими комп'ютерськими системами, що їх плянуємо впровадити в наше діловодство.

У персональному складі Рекордового відділу зайшли зміни. Від нас відійшли: Лариса Стахів, яка перейшла на працю у Фінансовому відділі, тому що вона мала попередній досвід в цій ділянці праці, та Володимир Гончарик, який після десяти років на частковій та цілоденній праці в Рекордовому відділі перейшов на пост керівника адміністрації „Свободи". В наслідок цих втрат нам приходиться виконувати ряд праць у надгодинах заки підшукаємо на ці опорожнені місця нових службовиків із знанням двох мов, української та англійської.

Тиждень перед цим засіданням відбув я поїздку до Вінніпеґу на бенкет для відзначення 75-ліття, 50 років громадської праці та 45 років подружного життя мґра Івана Геврика, головного директора для Канади. Там вручив я ювілятові від Головного Екзекутивного Комітету почесну таблицю з подякою та признанням за довголітню працю для УНСоюзу та привітав з цим відзначенням його дружину Стефанію, теж активну в УНСоюзі, як урядовця відділу, делеґатку на конвенції та членку конвенційних комісій.

Звіт У. Дячук

Дня 21-го червня відбувся День Батька на Союзівці.

Від 22 до 24-го червня відбулися на Союзівці триденні секретарсько-організаційні курси для тих секретарів та організаторів, які ніколи не мали нагоди бути на таких курсах, або є заступниками секретарів. Про курси були вже вістки у „Свободі" і „Українському Тижневику". На курсах викладали три члени Екзекутивного Комітету, а при кінці — Роберт Кук, директор забезпеченевої ділянки. Зголосилося було 38 учасників, взяло участь 30 з 24-ох Відділів, з 10-ох стейтів і однієї провінції Канади. Виповнений при кінці курсів запитник виказав, що всі учасники скористали з курсів і твердили, що використають знання для добра УНСоюзу. Осінні організаційні збори будуть призначені для поширення знання довголітніх секретарів у терені.

Від 1-го червня відкрито канцелярію для продажу забезпечення в Аллентавні, Па., та прийнято чотирьох продавців до праці: Дік Люцко, Беррі Арнд, Мартин Квін, Джордж Гринкович, два молодшого віку, один середнього і один по 50-му році життя. У Ню Джерзі один продавець забезпечення перейшов виключно на комісовий заробіток, другий помагає у канцелярії у Аллентавні, два працюють далі на повний час.

На початку липня три члени Головної Екзекутиви відбули дводенні відвідини фірми „Нетворк дейта процессінґ у Сідар Репідс, Айова, для запізнання з адміністративною програмою, яку задумується набути. Третього дня вони відвідали Кетолік фемілі лайф, братську організацію у Милвокі, де вони мали нагоду побачити, як працює подібна програма, але її дещо старше видання. Недавно вони були на другій презентації у фірмі у Гартфорді, Конн, яка кілька років тому виготовила програму адміністрації забезпечневих грамот і розпродала її вже багатьом великим фірмам. Для УНС вона мабуть менше корисна, а багато дорожча.

На Союзівці відновлення будинку „Київ" закінчено внутрі на початку червня, а зовнішня праця була скінчена в п'ятницю, 31-го липня. Вже посаджено кущі і почищено довкруги площу. Новий басейн відкрито в неділю, 5-го липня, для гостей. Уряд здоров'я дозволив уживати його, хоч ще не було на руках дозволу, бо не доставили дошки для скочні та другого поруччя при сходах. Є контракт на продаж дерев у лісі в частині, яка прилягає до земель НТША, від самої гори до частини землі поза церквою. Тільки вибрані дерева будуть продані та усунені. Відбулися вже успішно тенісові табори та два тижні таборів пташат; відбувається семінар Шкільної Ради для молодих учителів. Є 21 учасник , багато з Канади. Літній сезон не найкращий. Погода не дописує, що впливає на кількість гостей.

До кінця червня видано на перебудову „Києва" 193,200 дол.; на умеблювання і устаткування — других 51,033 дол. Не всі рахунки вже поплачені. Піврічні прибутки за 1992 рік дали суму 306,424 дол., майже цю саму суму, що попереднього року. Загальна сума видатків у 1992 році, коли не брати до уваги коштів перерібки та устаткування, була на 11,600 дол. меншою.

Відбулися два засідання членів редакції „Свободи" для приготувань для відзначення 100-ліття „Свободи". Досі пляни передбачають: Альманах на 1993 рік буде присвячений цій великій річниці; на день, коли вийшло перше число „Свободи", плянується видати спеціяльне ювілейне видання; плянується симпозіюм у НТШ або в іншій установі в Ню Йорку, присвячений „Свободі", відзначення прийняттям з музичною програмою; розробляються пляни для відзначення у терені Америки і Канади; перевіряється можливість використання газет в Україні.

Багато технічних проблем було з друком і висилкою газети в останньому часі. Адресограф вимагав направи та з друкарнею ми мали клопоти, як і з друкарями. Але виглядає, що ми клопоти вже подолали.

Шукається людей до праці в адміністрації, які добре володіють двома мовами.

Бюро у Вашінґтоні працювало при плянуванні амбасади України: підшуканням місця, замовленням устаткування, телефонічного получення. Великий вклад праці при відкритті амбасади та з приїздом Президента Леоніда Кравчука вклав Евген Іванців, директор бюра. Він був відповідальний за пресову конференцію у крайовому пресовому клюбі, виступи Президента на телевізійних передачах, зустріч з проводом Конґресу та конґресового прийняття. Бюро тісно співпрацювало тоді з Білим Домом і Державним Департаментом. Бюро постійно помагає працівникам української амбасади у впровадженні їх до праці, включно з поясненнями як працює кожна частина американського Уряду, преса, які зв'язки є потрібно вдержувати і їх використовувати. Бюро працює над приготуванням святкування українською амбасадою відзначення першої річниці відновлення незалежности України.

У зв'язку запропонованим законом для допомоги колишнім республікам Совєтського Союзу Е. Іванців зустрічався з представниками Білого Дому, щоб висловити їм застереження. В цій справі він зорганізував наради з представниками української громади.

Бюро вислало до всіх конґресменів листа, після цього, як російське військо вступило до Молдови.

Це є тільки кілька найважливіших точок з квартального звіту, який охоплює 11 точок.

Як в минулому, багато високопоставлених осіб з України відвідували бюро УНС у Вашінґтоні, де їх ознайомлювано з працею УНСоюзу та його ролею на американському терені і в українській громаді.

В організаційній діяльності першуном у здобутті нових членів у 1992 році є Ярослав Билень, секретар 17-го Відділу в Чикаґо. Він вже приєднав до свого Відділу 22 члени, забезпечених на загальну суму 76,000 дол. Після нього слідує Андрій Маринюк, секретар Відділу 388-го в Бей Гарбор Айленд, Фльорида, який записав 19 членів на загальну суму 87,000 дол. забезпечення, та Тимко Бутрей, Відділ 164-ий, з 18 ч ленами, на загальну суму 79,000 дол. забезпечення. Також 18 членів здобула Олександра Дольницька, секретарка 434-го Відділу в Монтреалі, яка заразом є першуном всіх канадських відділів. Ці члени мають 104,000 дол. забезпечення. Заступник секретаря 496-го Відділу у Сієтл, Ваш., М Пилип'як взявся дуже інтенсивно до організаційної праці, вислідом чого є 15 нових членів, забезпечених на 65,000 дол. Довголітній секретар 174-го Відділу д-р А. Слюсарчук надальше постійно дбає про ріст членства УНСоюзу, на що дав реальний доказ — 13 членів, забезпечених на суму 77,000 дол. По 11 членів здобули головний радний проф. Василь Лучків та Лон Старух, секретар 172-го Відділу.

Тверду союзову десятку членів придбали два визначні союзовці, головний контролер Степан Гавриш і Михайло Кігічак, секретар 496-го Відділу. Опісля слідують два організатори по дев'ять членів, чотири по вісім членів, шість по сім членів, п'ять по шість, 13 по п'ять, 16 по чотири, 24 по три, 31 по два та 76 організаторів, які дали по одному членові.

У змаганнях округ переде Округа Вілкс Беррі, яка вже виконала річну квоту на 86%. Округа Монтреалю виконала за перше півріччя точно 50% наміченої для неї квоти. Округа Вунсакет, Р. Ай., осягнула 45% річної квоти. Всі інші округи дали 40% квот і менше.

Над кожним із звітів відбулася коротка дискусія, відтак їх прийнято.

До Пресового Бюра УНС в Києві поїхала редактор „Українського Тижневика" Христина Лев, а при кінці серпня повертається ред. Марта Коломиєць.

Д-р Мирон Куропись вже закінчив п'ятий розділ історії УНСоюзу, а два з них вже перекладено на українську мову.

Після ґрунтовного розгляду проєктів допомоги Україні, Екзекутива, керуючись узгідненим правильником, рішила такі допоміжні заходи з Фонду Відродження України — УНС:

* 1,500 дол. для навчання англійської мови впродовж цілого академічного року в Київському Університеті (проф. Віктор Китастий);

* 1,000 на Ювілейний Міжкрайовий Пластовий З'їзд, в якому беруть участь також пластуни з України, Польщі і Чехо-Словаччини;

* 1,500 дол. на видання книжки М. Грушевського п.з. „На порозі нової України — статті і джерельні матеріяли" Українським Історичним Товариством за редакцією д-ра Любомира Винара.

Вичерпавши порядок нарад, У Дячук їх закрила.

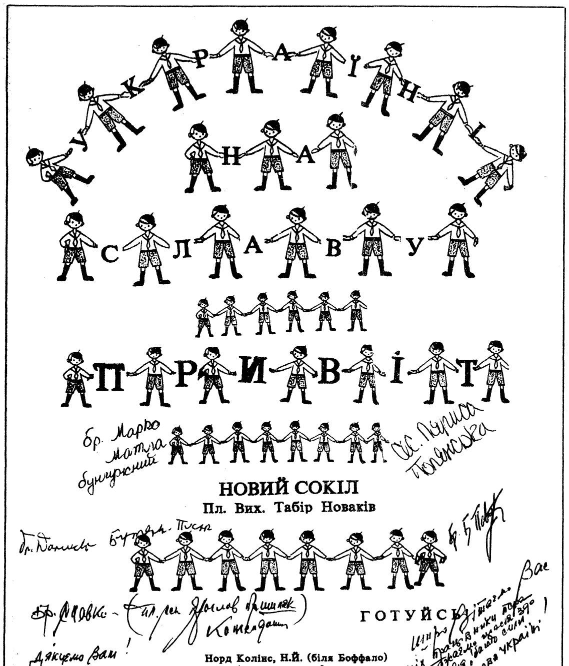
ПОМИЛКА У ПРІЗВИЩІ

У „Свободі" з п'ятниці, 7-го серпня, у дописі „На Союзівці успішно пройшов тенісовий турнір", трапилася помилка. Перелічуючи тих, які здобули перше і друге місця у змаганнях другої групи дівчат слід поправити, що перше місце здобула Олександра Халупа. — Ред.

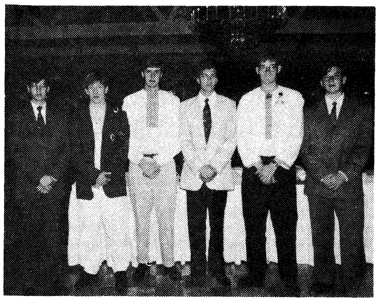
СПОСТЕРІГАЧІ ТА ДОСЛІДНИКИ економічних тенденцій стверджують, що з можливістю схвалення торговельного договору на Північноамериканському континенті вже тепер починає мінятися економічний ритм у прикордонних містах і містечках. Особливо це помічається на південних кордонах між ЗСА та Мехіко. В першу чергу це проявляється у будівництві приміщень складів для розподілу товарів, а з цим відповідних доріг та потрібних для торгівлі установ.

У ГЮСТОНІ РОЗПОЧАЛАСЯ конвенція Республіканської партії, де, як відомо, найменують президента Джорджа Буша знову своїм кандидатом у виборах цього року. Одначе аналітики завважують, що загальна атмосфера на конвенції є дуже інакшою, як будь-коли досі, що є дуже дивним для партії, в руках якої є Білий Дім вже 12 років. Все ж таки треба підкреслити, що республіканці здають собі дуже добре справу з усіх своїх клопотів, як внутрішніх так і зовнішніх, тому постягали до Гюстону найкращі свої особистості.

ДОРАДНИК РОСІЙСЬКОЇ амбасади в Парижі Віктор Ощенко зник з дружиною і дочкою з французької столиці 24-го липня ц. р. Про це повідомив у четвер, 13-го серпня, керівник пресового бюра служби зовнішньої розвідки Росії Юрій Кобаладзе. Він уточнив, що тепер В. Ощенко з родиною перебуває в Англії.

Вшанували ґрадуантів

Зліва: Андрій Павляк, Олесь Красій, Павло Хмелівський, Роман Заставський, Марко Платош і Михаїл Балабан.

У неділю 28-го червня, громада Гартфорду в год. 6-ій вечора в ресторані „Капрі" в Нювінґтоні, Конн., вшанувала ґрадуантів нашої школи українознавства.

Школа приміщується в клясах, що їх приділила наша парафія. Церква наша з о. митратом Степаном Чомком вже довгі роки співпрацює з дирекцією школи і надає нашим дітям духовну опіку.

Найдовше директором школи був інж. Олександер Пришляк. Тепер директором школи є Марта Кузьмович. Абсольвенти нашої школи за 11 років навчання вивчають творчість колишніх і сучасних наших письменників, мистців, діячів української культури, запізнаються з країною походження їхніх батьків. Школа прищеплює молоді пошану і любов до нашої минувшини і виховує нам майбутніх провідників.

Кожного року, на зміну, спонсорують відзначення для матурантів або Пласт, або СУМА. В цьому році спонсором матурантів була організація молоді СУМА і програмою свята керував голова СУМА Мирон Кулінський.

Матурантів було п'ять: Андрій Павляк, Олесь Красій, Павло Хмилівський, Роман Заставський, Марко Платош. М. Балабан не був учнем нашої школи, але він закінчив американську середню школу і як товариш прилучивсь.

При столах зайняли місця родичі і родини матурантів та представники організацій.

Кожного року УНСоюз обдаровує матурантів дарунком-чеком. Від Народного Союзу з привітом виступив голова Округи В. Василенко. Він звернувся до матурантів із закликом пам'ятати про нашу Церкву, про Україну і не забувати про Народний Союз, бо Союз фінансує багато українських видань, помагає Україні. А до родичів звернувсь, щоб допомагали молодим матурантам стати членами УНСоюзу. Кожному з матурантів вручив він чека на 50 долярів від Українського Народного Союзу.

Теплі привіти зложили і побажали матурантам успіхів представники організацій Гартфорду: від Відділу УККА — мґр Борис Крупа, від Союзу Українок — пані Кукіль і пані Балабан, від УЖ ОЧСУ — Софія Радьо, від шкільної ради — інж. Олександер Пришляк.

Отець митрат Степан Чомко поблагословив їду, провів молитву на початку імпрези і молитвою закінчив. Родини матурантів зробили собі спільну знимку.

Присутній

Відбувся установчий конґрес економічної асоціяції

Кеймбридж, Мас. (ФКУ). — Сучасні епохальні зміни в Україні заторкують всі аспекти суспільного життя, з яких економічні є чи не одні з найважливіших. Перехід від неефективного совєтського комунізму до надійної ринкової системи вимагає багато зусиль всього народу та тимчасових жертв різних суспільних верств. Головна відповідальність за успішне переведення потрібних реформ лежить на плечах сучасних провідників України. Вони повинні бути свідомі того, що своїми непродуманими чи неосторожними реформами можуть дестабілізувати політичне та соціяльне життя молодої держави, можливо навіть з фатальними результатами. Тому політичні та державні діячі, як і ввесь народ України, без підтримки якого успіх неможливий — повинні добре розуміти механізм ринкової економіки та передбачувати результати економічної політики.

В цьому процесі, відповідальність економістів- науковців, в ролі економічних едукаторів та професійних дорадників, є зокрема вагомою. Ці вчені повинні відзначатися професійною компетентністю та знанням обставин в Україні. Західні економісти є професійно краще підготовані, а натомість економісти України є інтимно зазнайомлені з місцевими обставинами. Потреба організаційного форуму для співпраці цих двох груп є очевидна. Є й інші причини для створення такої організації. Тому постала ідея створення Міжнародної Української Економічної Асоціяції (МУЕА) з метою здійснення таких завдань:

* служити форумом, на якому можуть співпрацювати різні вчені вищих учбових закладів і дослідних установ України та іноземні вчені українського походження або зацікавлені економікою України;
* сприяти розвиткові економічної науки, зокрема при помочі видань західніх клясиків економічної науки в Україні, вперше в українській мові;
* сприяти розвиткові дослідів над українською економікою, в Україні та закордоном , зокрема при помочі видання англомовного професійного журналу (спершу двічі на рік);
* допомагати інтеґрації економіки та економістів України в міжнародну економічну спільноту такими заходами як наукові виміни, стипендії, міжнародні конференції, спільні публікації;
* впливати на усучаснення та підвищення викладання економічної науки у вищих учбових закладах України в українській мові;
* служити Урядові України професійними порадами.

Заходами Організаційного комітету був скликаний І-ий Конґрес МУЕА, який відбувся в днях 18—22-го травня в Києві. В ньому взяло участь біля 100 економістів з України та біля 40 економістів із Заходу (ЗСА, Канада, Австралія, Німеччина, Англія, Франція, Голляндія, Бельгія), з того біля половини неукраїнського походження. Були також економісти з інших республік колишнього СССР. Конґрес привітав писемно Президент Леонід Кравчук, а особисто представники українського парляменту, Академії Наук України і багатьох наукових інституцій України та еміґрації.

На конґресі прочитано біля 100 доповідей, в яких аналізовано різні аспекти економічної науки та народного господарства України. Доповіді назагал були високого рівня і вневдовзі будуть видані окремою публікацією в мовах, в яких були виголошені (англійській, російській і українській). Можна надіятися, що люди відповідальні за сучасну економічну політику в Україні запізнаються з цими доповідями та використають деякі їх ідеї в своїй праці. Інша мета конґресу — запізнати Захід зі Сходом — була також до якоїсь міри осягнена. Можна було зауважити, що ділові контакти встановлено та пляни спільних проєктів обговорено. Як судити з поведінки учасників на сесіях, ресторані чи коридорах, вони без огляду на країну їх походження скоро знайшли спільну мову в професійній і особистій площині.

На конґресі була формально створена Міжнародна Українська Економічна Асоціяція, прийнято її статут та вибрано Головну управу. Президентом МУЕА обрано Івана Коропецького (ЗСА), а першим віцепрезидентом та президентом-електом Сергія Пирожкова (Київ). До управи та Контрольної комісії ввійшли вчені: Володимир Бандера (ЗСА). Євген Бершеда (Київ), Борис Буркинський (Одеса), Зиновій Ватаманюк (Львів), Микола Герасимчук (Київ), Ігор Гордієв (Австралія), Маріян Долішній (Львів), Федір Кушнірський (ЗСА), Іван Лукінов (Київ), Анатолій Павленко (Київ), Іван Розпутенко (Київ). Микола Чумаченко (Донецьке), Юрій Чучман (Канада). Наступний конґрес рішено відбути літом 1994 року в Одесі.

Головна управа вже прийняла деякі рішення щодо здійснення намічених завдань. Їх буде легше осягнути, коли всі охочі співпрацювати — стануть членами новоствореної Асоціяції. Членами можуть бути всі приватні особи та інституції, які згоджуються з наміченими цілями.

Влаштування конґресу вимагало значних фондів. В Україні його спонзорами були деякі департаменти Уряду, Академія Наук України та інші наукові інституції. Одначе найбільшу допомогу фінансовими та людськими ресурсами, приміщеннями тощо дав Інститут Економіки Академії Наук. За кордоном єдиний Фонд Катедри Українознавства (ФКУ) щедро відгукнувся на просьбу організаторів конґресу. В такий спосіб жертводавці ФКУ могли продовжити свою добру традицію допомоги розвиткові української економічної науки. У минулому вони вже фінансово підтримали чотири конференції в Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету присвячені українській економіці та публікації їхніх матеріялів.

За ближчими інформаціями слід звертатися на адреси: Академік Микола Герасимчук, Інститут Економіки АНУ, вул. П. Мирного, 26, 252011 Київ, Україна, тел.: (044) 290-8927; або **Prof. I. S. Koropeckyj, Department of Economics, Temple University, Philadelphia, Pa. 19122**; тел.: (609) 235-5262.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ПИЖАНСЬКА член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. померла 12-го липня 1992 року на 95-му році життя. Нар. 1896 року в селі Добрівка Руска, Сянік, Україна. Залишила у смутку мужа Теодора, сина Лева, дочку Ольгу,внучку Віру, правнучку Стефанію і 3 племінниці. Похорон відбувся 16-го липня 1992 року на Grendlawn Cemetery, **в Дітройті, Миш.**

Вічна Їй Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

МИХАЙЛО ФЕДИШ член УНС Відд. 287-го Т-ва „Сини України" в Джерзі Сити, Н.Дж. помер 14-го червня 1992 року на 73-му році життя. Нар. 23-го жовтня 1918 року в Гадсон, Па. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Вероніку. Похорон відбувся 18-го червня 1992 року на цвинтарі св. Антонія в Наннет, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Дана Ясінська, секр.

ТОМА А. ДНІСТРЯН член УНС Відд. 349-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Менвилл, Н.Дж. померла на 35-му році життя. Нар. 4-го грудня 1956 року. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Синді, маму Бриґіту, братів Филиппа і Петра та сестру Галину. Похорон відбувся 7-го липня 1992 року на місцевому цвинтарі в Нортонвилл, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Захарко, секр.

МИХАЙЛО ДАНІВ член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 1-го липня 1992 року на 67-му році життя. Нар. 2-го грудня 1924 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Зеновію; дочки Ірену Нич з мужем Михайлом і Марію Каллаган з мужем Данієлем і дітьми Даніел і Кетлін; Ґеню з дітьми Танею, Йосифом і Стефаном; Ольгу Данів. Похорон відбувся 3-го липня 1992 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Ґоляш, секр.

МАРТА ЮНЕВИЧ член УНС Відділу 168-го Т-ва ім. св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж. померла 23-го липня 1992 року на 101-му році життя. Нар. 22-го лютого 1891 року в Росії. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку дочки Сандру Ґросман і Анну Ковалевич. Похорон відбувся 25-го липня 1992 року на цвинтарі св. Спірідона в Фордс, Н.Дж.

Вічна Їй Пам"ять!

Іван Бабин, секр.

НАДІЯ ОМЕЛЬЧЕНКО член УНС Відд. 285-го Т-ва ім. св. Юрія Переможця в Рочестері, Н.Й. померла 29-го червня 1992 року на 66-му році життя. Нар. 1925 року на Полтавщині, Україна. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку мужа Андрія, дочку Ніну з мужем Браєн і синами Данилом і Адамом; сина Віктора з дружиною Каролін і дочкою Лорен; сина Марка з дружиною Марієн; сестру Марію з мужем Бориславом Свірським; брата Олексу з дружиною Софією і батька Дмитра Несторенка. Похорон відбувся 4-го липня 1992 року на цвинтарі Ґрінвуд Меморіял Парк в Сан Дієґо, Каліф.

Вічна Їй Пам'ять!

Алекс Скібіцький, секр.

ЛІДІЯ КУЗЬМИЧ член УНС Відділу 226-го Т-ва ім. Лесі Українки в Денвер, Колорадо померла 20-го квітня 1992 року на 73-му році життя. Нар. 1919 року в Коломиї, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку мужа Ростислава, дочку Анну Винар з мужем Любомиром, дочку Христину Кузьмич і внучку Наталку Винар. Похорон відбувся 22-го квітня 1992 року на цвинтарі Мт. Олівет в Денвер, КО.

Вічна Їй Пам'ять!

Наталія Цебрій, секр.

ВАСИЛЬ ЯЦЕЙКО член УНС Відд. 182-го Т-ва „Українська Січ" в Кліфтон, Н.Дж. помер 11-го липня 1992 року на 67-му році життя. Нар. 1925 року в Турці, Україна. Членом УНС став 1965 року. Похорон відбувся 15-го липня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Григорій Клименко, секр.

ОЛЕКСАНДЕР КУЛЬЧИЦЬКИЙ член УНС Відд. 20-го Т-ва „Згода" у Воррен, Миш. помер 26-го травня 1992 року на 69-му році життя. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку сестру Мері Говіч.

Вічна Йому Пам"ять!

Р. Куропась, секр.

ЄВГЕН ТІМС член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 6-го липня 1992 року на 77-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1914 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1936 р. Залишив у смутку дружину Флоренс (Діфендерер), синів Кліффорда і Джеймса, дочки Мері Джо Какс і Дженет Бровн, троє внуків і сестру Анну Тімс. Похорон відбувся 8-го липня 1992 року на цвинтарі в Норт Джексон Тавншип, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.